

O 8 hodine ráno
ešte v posteli som
otvorila okno,
myšlienkam čo nechceli ,
vypariť sa z hlavy,
taktiež kvôli vzduchu,
ktorý práve prehodnotil
úsudky mi či sú ešte stále zdravé.

Oči som pretrela si
uterákom z Billy
čo sme ešte včera
v Námestove kúpili,
akoby mi moje šťastie
tenké lady nosili .

Ach prečo človek je tvor
slabý ale rozumný
a prečo ten
čo má rád husle hráva na bubny?
A prečo ten
čo má rád toho spolu nebudú ?
Keď si to nepovedia
aj tak duše ostanú im bez kľudu.

Už sme sa naučili
robiť pózy strnulé ,
kupovať slivky
aj keď milujeme marhule.
Byť až príliš dokonalý .
Byť až príliš dokonalý ,
hoci práve na chybách
sme lepších ľudí vyrastali.

Hľadala som dlho pocit,
taký čo ma omámi ,
nebol v kvapkách alkoholu
čo čašník nalial mi ,
nebol v mojej nepokore
ani v očiach hľadiac hore.

Ach prečo človek je tvor
slabý ale rozumný
a prečo ten
čo má rád husle hráva na bubny?
A prečo ten
čo má rád toho spolu nebudú ?
Keď si to nepovedia
aj tak duše ostanú im bez kľudu.

Zistila som , že len tam
kde prinášame obety ,
hľadala som v rôznych knihách
v medailónoch od tety.
Hľadala som pravdu,
ale ona si ma našla prvá.

Pri prechádzke popri rieke
zistila som zásadne,
že ovocie nie je chutné ,
ak pri sianí nepadne,
na úrodnú pôdu.

O 8:30 ráno som si dala iba vodu ,
stým ,že som si prisľúbila ,
že nebudem iba hlinúť,
ticho,nebude nápoj väčší
ako pohár s vínom.